

KRISTUSTA PALOITELLAAN

Murhien takana on aina Saatana:

”Te olette isästä perkeleestä, ja isänne himoja te tahdotte noudattaa. **Hän on ollut murhaaja alusta asti**, ja totuudessa hän ei pysy, koska hänessä ei totuutta ole. Kun hän puhuu valhetta, niin hän puhuu omaansa, sillä hän on valhettelija ja sen isä” (Joh.8:44).

”Varas ei tule muuta kuin **varastamaan ja tappamaan ja tuhoamaan**. Minä olen tullut, että heillä olisi elämä ja olisi yltäkyläisyys” (Joh.10:10).

Saatanaa ja hänen lapsiansa ohjaa murhanhimo, joka kohdistuu kaikkiin Herran omiin. Tämä kaikki kulminoitui Jeesuksen ristinkuolemassa. Jeesus kärsi marttyyrikuoleman. Hänet teloitettiin julmasti juutalaisten toimesta roomalaisten sotilaiden myötävaikutuksella.

Yli 2000 v. on kauhisteltu tätä vertaansa vailla olevaa oikeusmurhaa. Kukin tahollaan on halunnut vakuuttaa omaa viattomuutta tragediaan; Pilatuksen tavoin on pesty kädet tästä hirmuteosta. Mutta onko aikamme ihminen kuitenkaan vapaa syyllisyydestä Jeesuksen kuoleman suhteen? ”Siellä lienetkö ollut sinäkin, kun mun Herrani ristiinnaulittiin.”

Entä kuinka olemme suhtautuneet Jeesuksen ylösnousemusruumiiseen? Onko syyllisyytemme tällä kohden ehkä vieläkin suurempi? Olemmeko ehkä syyllistyneet ylösnousseen Jeesuksen palotteluun – sekä yksityisinä kristittyinä että seurakuntana? SE ON KARMEAA! SE ON BARBAARISTA!

Kun kyseessä on teloittaminen esim. ristiinnaulitsemalla, se sinänsä on jo karmeaa teko. Mutta ei sovi unohtaa, että joskus on tarvetta vielä teloituksen ”maksimointiin”. Saatanan viha Jumalan kansaa kohtaan on niin ylenpalttinen, **ettei ruumistakaan jätetä rauhaan**. Tästä kolme esimerkkiä kirkkohistoriasta:

JOHANN HUSS (1369-1415)

”Böömin uskonpuhdistaja”

Pyöveli riisui Hussilta päällysvaatteet, sitoi hänet paaluun ja kiinnitti köyden hänen kaulansa ympärille...Oljet ja halot sytytettiin ja ne leimahtivat nopeasti liekkiin. Hus lauloi kuuluvalla äänellä: ”Kristus, elävän Jumalan Poika, armahda meitä, Kristus armahda minua.” Tuuli käänsi pian tulen liekit hänen kasvojansa vastaan. Hän rukoili vielä hiljaa pää alaspäin painuneena, mutta pian hänen kuolematon henkensä jätti hänen liekkinen kärventämän ruumiinsa. Ruumis riippui vielä paalussa, kun rovio oli palanut loppuun. Irrotettuaan paalun pyövelit toivat lisää puita sekä rikkoivat luut ja pääkallon. Sydämen löydettyään he polttivat sen vartaan päässä. Rovion tuhka ja multa sen ympäriltä vietiin rattailla Rein-virran rannalle ja heitettiin veteen. Näin tahdottiin hävittää Hussin muistokin (U.Saarnivaara, He elivät Jumalan voimassa (I, II) ss.51,52).

JOHN WYCLIFFE (1324-1384)

”Uskonpuhdistuksen aamutähti”

Vähän yli kolme vuosikymmentä hänen kuolemansa jälkeen Konstanzin kirkolliskokous 1415 tuomitsi Johan Hussin, Wycliffen tšekkiläisen oppilaan, ja poltatti hänet roviolla. Samalla se julisti myös Wycliffen kirkonkiroukseen ja määräsi hänen luunsa poistettaviksi hautausmaasta. Sen päätös kuului: ”Pyhä synodi selittää, päättää ja julistaa tuomion, että mainittu John Wycliffe on ollut julkea, itsepäinen kerrettiläinen, ja että hän on kuollut harhoppisuudessa, ja se kiroaa ja tuomitsee sekä hänet että hänen muistonsa. Tämä synodi päättää ja säätää myös, että **jos mainitun John Wycliffen ruumis ja luut voidaan erottaa ja tuntea muiden uskovaisten ruumiiden joukosta, ne tulee ottaa ylös maasta ja heittää pois jokaisesta kirkon hautauspaikasta kanonisten lakien ja asetusten mukaan.**”

V.1428, toista vuosikymmentä tämän päätöksen jälkeen, Wycliffen luut kaivettiin ylös haudasta ja poltettiin. Tuhka heitettiin pieneen Swift-jokeen, joka virtaa Lutterworthin ohi ja laskee suurempaan Avon-jokeen (emt.s.31).

HIERONYMUS SAVONAROLA (1452-1498)

”Uskonpuhdistuksen edelläkävijä Italiassa”

Tutkitut ripustettiin Signorian torille pystytettyihin hirsipuihin, Savonarola keskelle. Sen jälkeen sytytettiin öljyllä kastellut puut, joihin oli lisätty ruutia. Liekit leimahtivat äkkiä, ja pian ne alkoivat kuluttaa heidän ruumiitaan. Läsä oleva kansajoukko osoitti vihaansa hirsipuussa ja roviolla olevia marttyyreja kohtaan suuntaamalla heihin vielä kivisateen, niin että pyöveli hädin tuskin pääsi alta pois. **Kansa olisi vielä halunnut häväästä Savonarolan ruumista raahaamalla sen kappaleita pitkin kaupunkia. Signoria kuitenkin määräsi, että ruumiit oli poltettava kokonaan ja tuhka heitettävä Arno-jokeen** (emt.s.74).

JEESUKSEN RUUMIIN KOHTELU

Jeesuksen maallinen ruumis sai kunniallisen kohtelun. **Jeesuksen ystävät** pitivät tästä huolen:

57. Mutta illan tultua saapui **rikas mies, Arimatiasta kotoisin, nimeltä Joosef, joka hänkin oli Jeesuksen opetuslapsi.**

58. Hän meni Pilatuksen luo ja pyysi Jeesuksen ruumista. Silloin Pilatus käski antaa sen hänelle.

59. Ja Joosef otti ruumiin, kääri sen puhtaaseen liinavaatteeseen

60. ja pani sen uuteen hautakammioonsa, jonka oli hakkauttanut kallioon. Ja hän vieritti suuren kiven hautakammion ovelle ja lähti pois. (Matt.27:57-60).

39. Tuli myös **Nikodeemus**, joka ensi kerran oli yöllä tullut Jeesuksen tykö, ja toi mirhan ja aloen seosta noin sata naulaa.

40. Niin he ottivat Jeesuksen ruumiin ja käärivät sen hyvänhajuisten yrttien kanssa käärinliinoihin, niinkuin juutalaisilla on tapana haudata. (Joh.19:39,40).

Toisaalta myös **kirjoitukset** varjelivat Jeesuksen fyysistä koskemattomuutta:

33. Mutta kun he tulivat Jeesuksen luo ja näkivät hänet jo kuolleeksi, eivät he rikkoneet hänen luitaan,

34. vaan yksi sotamiehistä puhkaisi keihäällä hänen kylkensä, ja heti vuoti siitä verta ja vettä.

35. Ja joka sen näki, on sen todistanut, ja hänen todistuksensa on tosi, ja hän tietää totta puhuvansa, että tekin uskoisitte.

36. **Sillä tämä tapahtui, että kirjoitus kävisi toteen: "Älköön häneltä luuta rikottako".** (Joh.19:33-36).

HERRA ON TOTISESTI YLÖSNOUSSUT!

Ylösnoussut Jeesus ilmestyi monille ylösnousemuksensa jälkeen.

3. Sillä minä annoin teille ennen kaikkea tiedoksi sen, minkä itse olin saanut: että Kristus on kuollut meidän syntiemme tähden, kirjoitusten mukaan,

4. ja että hänet haudattiin ja että hän **nousi kuolleista kolmantena päivänä**, kirjoitusten mukaan,

5. ja että hän näyttäytyi Keefaalle, sitten niille kahdelletoista.

6. Sen jälkeen hän näyttäytyi yhtä haavaa enemmän kuin viidellesadalle veljelle, joista useimmat vielä nytkin ovat elossa, mutta muutamat ovat nukkuneet pois.

7. Sen jälkeen hän näyttäytyi Jaakobille, sitten kaikille apostoleille.

8. Mutta kaikkein viimeiseksi hän näyttäytyi minullekin, joka olen ikäänkuin keskensyntynyt.

9. Sillä minä olen apostoleista halvin enkä ole sen arvoinen, että minua apostoliksi kutsutaan, koska olen vainonnut Jumalan seurakuntaa. (1. Kor.15:3-9).

YLÖSNOUSSEEN SEURASSA

1. JEESUKSEN KUOLEMAN HEDELMÄ

Huss, Wycliffe ja Savonarola ovat esimerkillisiä Kristuksen todistajia, jotka esimerkillään ja marttyyrikuolemallaan ovat viitoittaneet meille, kuinka Jeesusta uskollisesti seurataan.

Marttyyreilla oli elävä ja kokonainen Jeesus! "Marttyyreja ja tekopyhiä ei tehdä samasta puusta!" Heidän marttyyriutensa on vahva todistus maailman (ja saatanan) silmittömästä vihasta Herran kansaa kohtaan. He olivat uskollisia "kuolemaan asti", Ilm.2:10.

"Muistakaa johtajianne, jotka ovat puhuneet teille Jumalan sanaa; katsokaa, kuinka heidän vaelluksensa on päättynyt, ja seurakaa heidän uskoansa" (Hebr.13:7).

Marttyyrit saarnaavat vuosisadasta toiseen "tuhkasaarnaa", jota meidän tulee hartaina kuunnella ja ottaa oppia näistä jaloista Herran satureista. Heidän apunsa meille on lähinnä **esimerkki**.

Marttyyrit jättivät meille "tuhkaperinnön". **Jeesuksen perintö on toinen**. Kuolemansa kautta hän lahjoittaa sekä yksityiselle uskovalle että seurakunnalle itsensä, **koko jumalallisen täyteytensä**.

Jeesuksen kuoleman hetki vapautti taivaallisen perinnön koko ihmiskunnan käyttöön.

Kysymyksessä on "olemuksen (substanssin)" lahjoitus. Uskova on Jeesukseen yhteydessä

"viinipuun oksana" ja "ruumiin jäsenenä". Tässä on tuoreen ja alati uudistuvan uskonelämän suuri salaisuus.

”Minä olen viinipuu, **te olette oksat**. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä” (Joh.15:5).

21. että he kaikki olisivat yhtä, **niinkuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa, että hekin meissä olisivat**, niin että maailma uskoisi, että sinä olet minut lähettänyt.

22. Ja sen kirkkauden, jonka sinä minulle annoit, minä olen antanut heille, **että he olisivat yhtä, niinkuin me olemme yhtä -**

23. minä heissä, ja sinä minussa - että he olisivat täydellisesti yhtä, niin että maailma ymmärtäisi, että sinä olet minut lähettänyt ja rakastanut heitä, niinkuin sinä olet minua rakastanut (Joh.17:21-23).

”Mutta te olette Kristuksen ruumis ja kukin osaltanne hänen jäseniänsä” (1. Kor.12:27).

Näin uskovan yhteys Jeesukseen on **olemuksen** yhteyttä, se on elimellistä **organista** yhteyttä. Tämä olemukseltaan aivan uusi elämä **alkaa uudestisyntymisessä**. Uskonelämä on **Kristuksen elämää meissä!**

”Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: ”Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa” (Joh.3:3).

”ja minä tiedän, että tullessani teidän tyköne tulen **Kristuksen täydellinen siunaus mukanani**” (Room.15:29).

”ja minä elän, en enää minä, vaan **Kristus elää minussa**” (Gal.2:20).

”joille Jumala tahtoi tehdä tiettäväksi, kuinka suuri pakanain keskuudessa on tämän salaisuuden kirkkaus: **Kristus teissä, kirkkauden toivo**” (Kol.1:27).

2. KAIKKI TAI EI MITÄÄN

Jumala antoi siis Jeesuksen meille lahjana. Lahjan saamisen ehtoja on vain kaksi:

1. Lahja annetaan ilmaiseksi (mutta se on tietysti otettava vastaan)

”Kuulkaa, kaikki janoavaiset, tulkaa veden ääreen. Tekin, joilla ei ole rahaa, tulkaa, ostakaa ja syökää; tulkaa, **ostakaa ilman rahatta**, ilman hinnatta viiniä ja maitoa” (Jes.55:1).

”Mutta juhlan viimeisenä, suurena päivänä Jeesus seisoi ja huusi ja sanoi: ”Jos joku janoaa, niin tulkoon minun tyköni ja juokoon” (Joh.7:37).

”Ja Henki ja morsian sanovat: ”Tule!” Ja joka kuulee, sanokoon: ”Tule!” Ja joka janoaa, tulkoon, ja joka tahtoo, ottakoon elämän vettä **lahjaksi**” (Ilm.22:17).

”Mutta Pietari sanoi hänelle: ”Menköt rahasi sinun kanssasi kadotukseen, **koska luulet Jumalan lahjan olevan rahalla saatavissa**” (Apt.8:20).

2. Lahja täytyy ottaa kokonaisena

Kun on elävästä persoona-lahjasta kysymys, on luonnollista, ettei lahjaa voida pilkkoa. Et pääse persoonalahjasta osalliseksi siten, että omistat persoonan käden tai jalan. Silloin olet tekemisissä **kuolleen** persoonan kanssa.

3. YKSILÖ TORJUU KRISTUKSEN

Ihminen haluaa ”paloitella Kristusta”. Se sopii turmeltuneelle luonnolle. Paloiteltu Kristus on Vanhalle Aatamille vaaraton ja harmiton, kokonainen Kristus on sille myrkkyä ja kauhistus (vanha ihminen ristiinnaulitaan). Kristus hyväksytään: 1) historian henkilönä, 2) sairaiden parantajana, 3) vähäväkisten ystävänä, 4) tasa-arvon edistäjänä, 5) korkean moraalin puolestapuhujana, 6) vanhurskauttajana jne.

Ihminen on luonnostaan kiinnostunut ”Kristuksen lahjoista”, mutta ei Kristuksesta itsestään. Kristuksen muotokuva piirretään muutamien siveltimen vedoin 1. Kor.1:

30. Mutta hänestä on teidän olemisenne Kristuksessa Jeesuksessa, joka on tullut meille **viisaudeksi Jumalalta ja vanhurskaudeksi ja pyhitykseksi ja lunastukseksi,**

31. että kävisi, niinkuin kirjoitettu on: "Joka kerskaa, sen kerskauksena olkoon Herra". (1. Kor.1:30,31).

4. SEURAKUNTA TORJUU KRISTUKSEN

Jos seurakunta valitsee **kokonaisen Kristuksen**, se silloin on valmis tuhoamaan kaikki ”lahkokarsinat” ja kiivailemaan ekklesia-seurakunnan puolesta. Jos se sen sijaan rakentaa, hellii ja suojelee raja-aitoja, sillä on ”jaettu Kristus” – **ei Kristusta ollenkaan.**

Rakentamalla karsinoita ja karsina-aitoja seurakunta todistaa olevansa ”lahko” ja taistelevansa YLÖSNOUSSUTTA vastaan. Jeesus purki ristillä erottavat väliseinät; lahkolainen rakentaa ne uudelleen rakennusmestarinsa DIABOLOKSEN (erilleenheittäjä, hajottaja) palvelijana!

”Sillä hän on meidän rauhamme, hän, joka teki molemmat yhdeksi ja **purki erottavan väliseinän, nimittäin vihollisuuden**” (Ef.2:14).

10. Mutta minä kehoitan teitä, veljet, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeen, että kaikki olisitte puheessa yksimieliset ettekä suvaitsisi riitaisuuksia keskuudessanne, vaan pysyisitte sovinnossa ja teillä olisi sama mieli ja sama ajatus.

11. Sillä Kloen perheväeltä olen saanut teistä kuulla, veljeni, että teillä on riitoja keskuudessanne.

12. Tarkoitin sitä, että yksi teistä sanoo: "Minä olen Paavalin puolta", toinen: "Minä Apolloksen", joku taas: "Minä Keefaan", joku vielä: "Minä Kristuksen".

13. **Onko Kristus jaettu?** Ei kaiketi Paavali ole ristiinnaulittu teidän edestänne? Vai oletteko te kastetut Paavalin nimeen? (1. Kor.1:10-13).

Väinö Hotti